

Lovforslag nr. L 156. Fremsat den 14. januar 1988 af fiskeriministeren (Gammelgaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri (fritidsfiskeri og fiskepleje)

§ 1

I lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 2 indsættes som nr. 4.:

»4) har erhvervet fiskelicens til fritidsfiskeri for det pågældende kalenderår.«

2. § 12, stk. 3, stk. 4 og stk. 5 ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Personer, der ikke er registrerede som erhvervs- eller bierhvervsfiskere, må ikke mod vederlag overdrage fangster fra deres fiskeri.

Stk. 4. For en fiskelicens betales et årligt gebyr, hvis størrelse fastsættes af fiskeriministeren efter indhentet udtalelse fra det udvalg, der er nævnt i § 12 a.

Stk. 5. Fiskeriministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra det udvalg, der er nævnt i § 12 a, regler om fritidsfiskeriet, herunder om:

- 1) fiskeredskaber, som fritidsfiskere må benytte,
- 2) helt eller delvis forbud imod fritidsfiskeri i visse perioder.

Stk. 6. Fiskeriministeren skal ved fastsættelse af regler efter stk. 5 lægge vægt på, at fritidsfiskeriet udøves på en sådan måde, at der bl.a. tages hensyn til beskyttelse af bestandene, det bestående erhvervsfiskeri og godkendte planer for udsætning af fisk.«

3. Efter § 12 indsættes:

Fiskerimin. IV 87-1500-77

Lovforslag. Folketingsåret 1987-88

»§ 12 a. Fiskeriministeren nedsætter et rådgivende udvalg. Udvalget består af 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 repræsentant for Dansk Amatørfiskerforening, 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund, 1 repræsentant for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og 1 repræsentant for Fiskeriministeriet. Formanden beskikkes af Fiskeriministeren blandt udvalgets medlemmer.

Stk. 2. Fiskeriministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

§ 12 b. Gebyret for fiskelicensen indbetales til Fiskeriministeriet. Kvittering for betalt licens skal sammen med behørig legitimation medbringes under fiskeriet. Kvitteringen må ikke overdrages til andre.

Stk. 2. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler for licensordningen og administrationen heraf.

Stk. 3. Personer, som driver fritidsfiskeri, og som ikke efterkommer tilsynsmyndighedens krav om at forevise såvel kvittering som legitimation, skal senest 14 dage efter påkrav indbetale en licens, som svarer til det dobbelte af licensen for 1 år. Såfremt licensafgift allerede måtte være betalt, og kvittering forevises sammen med legitimation på den lokale fiskerikontrolstation senest 14 dage efter påkrav, skal der indbetales halv licens.

alf000156987

Schultz Grafisk A/S 12-1 1/fisk46686k07x

Stk. 4. Gebyret for fiskelicens efter stk. 3, tillægges udpantningsret.«

4. § 31 affattes således:

»§ 31. Fiskeriministeren yder tilskud, der fastsættes på de årlige bevillingslove, til fiskeleje, herunder udsætninger.

Stk. 2. Tilskuddet kan anvendes til fiskeleje i farvande omfattet af denne lov og søer, vandløb m.v. omfattet af lov om ferskvandsfiskeri.

Stk. 3. Fiskeriministeren træffer efter indhentet udtalelse fra det udvalg, der er nævnt i § 12 a afgørelse om anvendelsen af det tilskud, der afsættes i medfør af stk. 1 og indtægterne

fra fritidsfiskerlicensen til fiskeleje. Fiskeriministeren skal herunder tilstræbe, at den samlede fiskelejeindsats i videst muligt omfang tilgodeser alle farvandsområder og et bredt udsnit af fiskearter.

Stk. 4. Udarbejdelse af udsætningsplaner, og iværksættelsen af fiskelejen i øvrigt varetages af Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser.«

5. I § 42, stk. 1, nr. 1) indsættes efter »§ 12, stk. 2«: »og 3«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketingets Landbrugs- og Fiskeriudvalg afgav den 3. juni 1987 beretning til lovforslag til lov om licens til rekreativt fiskeri m.v. L 201. Udvalget fandt ikke baggrund for at gennemføre lovforslaget, som det forelå.

Udvalget opfordrede i stedet i sin beretning regeringen til snarest at indkalde det i henhold til lov om saltvandsfiskeri § 12, stk. 4 nedsatte udvalg til yderligere forhandlinger om, hvorledes der kan sikres midler til fiskepleje og udsætninger samtidig med, at der gennemføres hensigtsmæssige regler for fritidsfiskeri, således at lovforslag herom kunne fremsættes i folketingsåret 1987-88.

I beretningen nævntes endvidere, at følgende muligheder burde indgå i § 12, stk. 4 udvalgets overvejelser:

- Mulighed for, med midler fra statskassen, at supplere foreningers godkendte udsætningsplaner fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser efter et »krone til krone« princip. Udsætningsplanerne bør omfatte både salte og ferske vande.
- Indførelse af en eventuel promilleafgift pr. kg landet fisk, som indbetales i en fiskefond.
- Omsætningsforbud ved salg af fisk for andre end erhvervs- og bierhvervsfiskere.
- Frit redskabsvalg for fritidsfiskeri, kombineret med en licens i det omfang, der anvendes mere end 1 redskab.
- Tekniske reguleringer, herunder maskestørrelser.
- Indførelse af fredede områder efter indstilling fra lokalforeninger.
- Indførelse af periodevise begrænsninger i fritidsfiskeriet efter lokale forhandlinger.

§ 12, stk. 4 udvalget har i sine drøftelser af problemstillingen inddraget de af Landbrugs- og Fiskeriudvalget opstillede elementer.

Udvalget har ønsket anvendt et »krone til krone« princip, hvorefter statskassen supplerer foreningernes udsætninger i såvel salte som ferske vande.

En promilleafgift pr. kg landet fisk eksisterer allerede i Laksefonden og vil i løbet af 1988 ligeledes blive aktuel i Ålefonden. Disse fonde ønsker dog ikke at lade deres provenu indgå i en fælles fiskepulje, men vil selv administrere de midler, som direkte er indkrævet af fondene. Praktisk taget hele provenuet i disse fonde anvendes til udsætninger.

Omsætningsforbud for andre end erhvervs- og bierhvervsfiskere har der været enighed om i udvalget.

For så vidt angår et frit redskabsvalg for fritidsfiskeri, kombineret med en licens, har der været enighed om indførelse af en licens og til at begynde med af en størrelsesorden på 250 kr. årligt.

Spørgsmålet om et frit redskabsvalg for fritidsfiskeri har været drøftet indgående i udvalget, og efter at man i forskellige udkast har dels tiltrådt dels fraveget princippet om et frit redskabsvalg, fandt udvalget ved forhandlingernes afslutning, at den regulering af fritidsfiskeriet, som alle de i § 12, stk. 4 udvalget repræsenterede organisationer bortset fra Jydsk Fritidsfiskerforbund har størst tillid til, er en antalsmæssig begrænsning. Man har dog været enige om, at en officiel mærkeordning ikke i første omgang skulle være nødvendig. Der var ikke fuldstændig enighed om redskabsantallet. Dog agter fiskeriministeren på grundlag af de fremkomne tilkendegivelser at fastsætte, at fritidsfiskerne efter frit valg skal kunne anvende 6 redskaber af de hidtil tilladte typer, dog således at kun 1 redskab må være en pæleruse.

For så vidt angår denne pæleruse, er det hensigten, at den skal anmeldes til fiskerikontrollen efter samme regler, som er gældende for erhvervsfiskeres ruse- og bundgarnsredskaber, og således at pladser først tildeles fritidsfiskere, når samtlige erhvervsfiskere har fået tildelt pladser.

Der har været drøftet forskellige muligheder for inddragelse af det lokale element. Det har været drøftet at opdele landet i 10 zoner, inden for hvilke lokalnævne skulle kunne indstille, at forskellige redskabsreguleringer blev indført. Under indtryk af den relative enighed, der dog til slut var i udvalget om en regulering af fritidsfiskeriet gennem en antalsmæssig

begrænsning, har man ikke fundet, at der var behov for disse lokalnævn.

Indførelse af periodevise begrænsninger i fritidsfiskeriet har specielt været drøftet med henblik på forbud i perioder omkring udsætninger, og udvalgets medlemmer har også været enige i, at sådanne begrænsninger bør finde sted.

Man har ment, at det var uhensigtsmæssigt at gennemføre disse begrænsninger ved lovgivning, idet udsætningerne foregår over en 1-2 måneders periode, og ofte udføres med ganske kort varsel.

Organisationerne har erklæret, at de indbyrdes vil kunne løse disse problemer gennem deres lokalforeninger, dels ved forhandlinger, dels ved opslag og annoncering. På denne måde vil foreningerne selv bidrage til, at det lokale element tillægges vægt i den samlede problematik vedrørende fiskepleje og rekreativt fiskeri.

Ved en licensbetaling over postgiro og uden en registrering af de til fritidsfiskeri berettigede personer samt uden en mærkeordning vil man undgå de store administrative omkostninger, som har været forbundet med tidligere forslag om regulering af fritidsfiskeriet. Kvitteringen gælder som dokumentation for retten til at drive fritidsfiskeri. Til gengæld kan bortkomne kvitteringer ikke erstattes.

Det er hensigten ved bekendtgørelse at indføre en generel antalsmæssig begrænsning, som er gældende for hele landet. Såfremt der viser sig at være behov herfor, vil en mærkeordning, som indebærer udlevering af officielle fiskeredskabsmærker samt eventuel registrering af fritidsfiskere, på grundlag af personnumre, kunne indføres.

Bekendtgørelse om redskabsantallet, og at fritidsfiskerne i medfør af den gældende saltvandsfiskerilovs § 21 selv skal mærke redskaberne med navn, adresse og dato for licensindbetalingen, udstedes med virkning fra den 1. januar 1989. Bekendtgørelsen forudses foreløbig at skulle gælde i 2 år, idet man herefter kan vurdere effekten af den samlede regulering af fritidsfiskeriet. Allerede ved udgangen af 1989 vil fiskeriministeren dog anmode § 12 a udvalget om en vurdering af effekten af ordningen med henblik på vurdering af eventuelt behov for fremtidige ændringer af bekendtgørelsen.

Ferskvandsfiskeriforeningen har ikke fundet de begrænsninger, som ligger i lovforslaget, vidtgående nok, og har, uden dog at opnå tilslutning fra anden side, fremsat et forslag om, at fritidsfiskeri kun skulle være tilladt fredag, lørdag og søndag, men til gengæld med et ubegrænset antal redskaber.

Vedrørende indtægter til fiskeplejen har sportsfiskerforbundet principielt fastholdt sit ønske om et fi-

sketegn for alle kategorier af fiskere, men man har af hensyn til ønsket om at finde en løsning accepteret at medvirke til en anden ordning, forudsat at andre grupper af fiskere ligeledes bidrager, og at staten hvert år bevilger et beløb, der svarer til den frivillige indsats.

Danmarks Sportsfiskerforbund har herefter meddelt, at forbundet selv påregner årligt at anvende et beløb af størrelsesordenen 2-3 mill. kr. til formålet. Ferskvandsfiskeriforeningen forventer at anvende ca. 1 mill. kr. årligt. Erhvervsfiskerne bidrager allerede gennem en afgift pr. kg landet laks til aktiviteter inden for fiskeplejen. På fondens budget for 1988 er afsat 764.000 kr. til udsætningsformål. En ålefond er under etablering, og fondens hovedformål vil blive at udsætte ål. Afgiften forventes at blive 1 krone pr. kg landet ål. Dette betyder – med det nuværende fangstniveau – en indtægt til fonden på ca. 1,5 mill. kr. årligt. Disse bidrag til fiskeplejen samt den bevilling, der vil kunne stilles til rådighed, suppleres af indtægterne fra fritidsfiskerilicensen.

Danmarks Sportsfiskerforbunds, Ferskvandsfiskeriforeningens for Danmark, Laksefondens og Ålefondens bidrag til fiskeplejen administreres af foreningerne og fondene selv, medens Fiskeriministeriet (Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser), kun direkte skal administrere licensmidlerne samt de af staten ydede supplerende midler.

For at sikre en målrettet indsats for fiskeplejen, der tilgodeser formålet – en aktiv bestandspleje – mest muligt, samtidig med at så mange fiskere som muligt får udbytte af arbejdet, skal der foretages en samlet planlægning. Ansvaret herfor påhviler fiskeriministeren efter rådgivning fra det udvalg, der nedsættes i medfør af lovforslagets § 12 a. Dette har der været tilslutning til i det rådgivende § 12, stk. 4 udvalg, dog har Sportsfiskerforbundet ønsket bemærket, at alle penge til udsætninger m.v. – også sportsfiskerforbundets egne midler – burde indgå i en fælles pulje, som § 12 a udvalget skal have bestemmende indflydelse på. Man er enig i, at midlerne skal anvendes til fiskepleje og til den, dertil knyttede forskning, men havde ønsket, at udvalget skulle have egentlig besluttende myndighed over midlerne. Sportsfiskerforbundet kan dog acceptere, at de penge, som Laksefonden selv har opkrævet, skulle undtages fra en sådan ordning.

Ved et forsigtigt skøn om, at mindst ca. 20.000 personer vil løse licens til fritidsfiskeri, vil dette betyde en indtægt på ca. 5 mill. kr. årligt.

Anvendelsen af samtlige de midler, som skal bruges til fiskepleje, forventes at blive en fortsættelse af det arbejde, der er udført af Danmarks Fiskeri- og

Havundersøgelser i 1987 for de 10 mill. kr., staten stillede til rådighed, og som vil blive fortsat for den tilsvarende statsbevilling i 1988. Arbejdet har især været koncentreret om udsætninger af de fiskearter, hvormed der har været størst erfaring – dvs. ørred og andre laksefisk. Herudover har der dog været udsat ål, og da erfaringerne på dette område er begrænsede, har der i tilslutning hertil været udført en række forsøg. Ved en sikring af fortsættelsen af arbejdet med fiskeplejen, vil man udvide arbejdet til andre fiskearter, herunder de egentlige marine arter. Dette kræver imidlertid en forsøgs- og forskningsindsats, der løber parallelt med udsætningerne, da erfaringerne på dette område er relativt begrænsede. Dette bør indgå i planlægningen. Det samme gælder for flere arter af ferskvandsfisk.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Ordningen planlægges i første omgang udelukkende baseret på et giroindbetalingsystem, uden egentlig personregistrering. Udgifterne til trykning af 20.000 girokort skønnes at ville udgøre ca. 10.000 kr. i 1988 og hvert af de følgende år.

Såfremt erfaringerne med ordningen senere gør det nødvendigt at foretage en mere detaljeret registrering af fritidsfiskerne og genindførelse af en mærkeordning, kan udgifterne ved etablering og drift af ordningen afholdes af licensindtægterne.

I 1988 vil der desuden skulle afholdes en udgift på ca. 400.000 kr. til information om licensordningen og mindre administrationsomkostninger. Beløbet vil blive anvendt til annoncer, brochurer og eventuelt OBS-indslag i TV. I 1989 og følgende år bør der desuden anvendes et mindre beløb af licensindtægterne til oplysning om ordningen, skønsmæssigt anslået til 90.000 kr.

Udgifter til administration og etablering af ordningen i 1988 vil blive afholdt af Fiskeriministeriet. Da hele etableringen af ordningen sikrer en fortsættelse af arbejdet med den fiskeplejeindsats, der er udført i 1987, og som fortsætter i 1988, vil beløbet blive afholdt af den bevilling på 10 mill. kr., der er stillet til rådighed for fiskepleje i 1988.

Licensbeløbet og det beløb, der i medfør af de årlige finanslove afsættes, vil hovedsagelig blive anvendt til et projekt vedrørende udsætning af fisk, fiskeyngel og ophjælpning af fiskebestandene i øvrigt, herunder forskningsmæssige udgifter. Midlerne vil bl.a. blive anvendt til aflønning af en projektgruppe, der tilknyttes Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser. Arbejdet er en fortsættelse af det projekt, der er igangsat

for de 10 mill. kr., som er afsat på finansloven for hvert af årene i 1987 og 1988.

Udgifterne til indkøb og udsætning af fisk og fiskeyngel vil være afhængige af såvel fiskearter som mængderne heraf og vil blive afpasset efter de indkomne licensbeløbs og bevillingens størrelse. Licensafgiften fastsættes til 250 kr. for 1989. Det ventes, at mindst 20.000 personer vil løse licens for året 1989.

Det forudses samtidig, at den private indsats, som staten supplerer ved en bevilling, bliver på ca. 6 mill. kr.

Indkomne, men ikke forbrugte licensmidler og statsmidler i et finansår overføres til anvendelse i efterfølgende finansår af hensyn til den praktiske tilrettelæggelse og gennemførelse af projektarbejdet. (Tekstanmærkning herom vil blive søgt optaget på FFL 89).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Indførelse af licensbetaling indgår i den ændrede regulering af fritidsfiskeriet. Fritidsfiskerne vil på denne måde komme til at bidrage til det samlede fiskeplejeprojekt.

Ordningen baseres på et giroindbetalingsystem.

Til nr. 2

Indførelsen af omsætningsforbud for lyst- og fritidsfiskeres fangster indgår som et led i den samlede regulering af det rekreative fiskeri.

Omsætningsforbuddet sigter mod at fastholde den enkelte lyst- og fritidsfiskers fiskeri på et relativt begrænset niveau, så karakteren af en rekreativ aktivitet bibeholdes.

Gebyret fastsættes for 1989 til 250 kr. årligt. Beløbets størrelse kan ændres af fiskeriministeren under hensyntagen til prisændringer på de med ordningen forbundne omkostninger herunder fiskepleje. Af licensen afholdes således udgifter til fiskeplejen og den dertil knyttede forskning samt administration og etablering af ordningen og information herom.

Der forventes udstedt bekendtgørelse om, at fritidsfiskernes redskabsvalg stadig ligger indenfor de i dag tilladte redskabstyper. Udgangspunktet vil være, at fritidsfiskere må anvende 6 redskaber efter frit valg, heraf dog kun 1 pæleruse.

I saltvandsfiskerilovens § 21 er der hjemmel til at fastsætte bestemmelser om mærkning af redskaber. Det er hensigten at fastsætte bestemmelser om, at fritidsfiskerne herefter selv skal mærke redskaberne

med oplysning om navn, adresse og dato for indbetaling af licens.

Til nr. 3

Udvalget er sammensat som det nuværende § 12, stk. 4 udvalg.

Efter lovens § 42 er overtrædelse af § 12 stk. 2, sanktioneret med bødestraf. Det har ikke været Fiskeriministeriets tanke, at overtrædelse af licenskravet i normaltildfældene skulle være kriminaliseret og i stedet foreslås indført en gebyrordning, der svarer til den, der kendes vedrørende parkeringsovertrædelser og overtrædelser af statsbaneloven jfr. statsbaneloven § 7.

I stedet foreslås gebyret tillagt udpantningsret, således at straf efter § 42 kun vil komme på tale i særlig grove tilfælde.

Ved udøvelse af kontrol med licensen og legitimation vil fiskerikontrollen stille lempelige krav til den legitimation unge under 18 år skal forevise.

Til nr. 4

Gennem den indsats der ydes af de foreninger, der er nævnt i § 12 a og de fonde disse foreninger har oprettet ydes der en indsats for fiskeplejen. Fiskeplejeformålet fremmes endvidere gennem licensmidlerne. Statsstilsuddet, der fastsættes på de årlige bevillingslove er et supplement hertil og fastsættes under hensyntagen til de beløb som disse foreninger efter de seneste godkendte årsregnskaber, har anvendt til fiskeplejeformål. For 1989 og 1990 tages der dog udgangspunkt i de budgetterede udgifter til formålet.

Til nr. 5

Bestemmelsen i § 12, stk. 5 kan strafsanktioneres i henhold til lovens § 42, stk. 2. Bøderne forudsættes at få et sådant niveau, at reglerne sikres overholdt.

Til § 2

Efter lovens ikrafttræden gælder bekendtgørelse nr. 875 af 12. december 1986, om de redskaber, som må anvendes af fritidsfiskere ved fiskeri på dansk fiskeriterritorium, samt bekendtgørelse nr. 876 af 12. december 1986, om mærkning af fiskeredskaber fortsat. Det forventes at der med virkning fra den 1. januar 1989 udstedes nye bekendtgørelser af det indhold, der er beskrevet i bemærkningerne.

3103

3104